УДК: 657.1:330.34:631.95

Сокіл Олег Григорійович
доктор економічних наук, доцент
завідувач кафедри обліку і оподаткування
Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Дмитра Моторного
e-mail: oleh.sokil@tsatu.edu.ua

НАДІЙНІСТЬ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ

Анотація. *В даній статті представлені висновки з аналізу надійності інтегрованої звітності в світлі стратегічної та інформаційної парадигми бухгалтерського обліку. Дослідження демонструє надійність в світлі міжнародних стандартів, які стандартизують інтегровану звітність, відповідно до якої існує необхідність в підвищенні довіри. В якості ключової форми підвищення надійності інтегрованої звітності автор вказує на внутрішню і зовнішню перевірку фінансових даних і їх розкриття, які засновані на звіті про управління, пов'язаному з відповідальністю підприємства. Мета дослідження була досягнута шляхом використання відповідних методів дослідження, включаючи, зокрема, критичний аналіз наукової літератури і метод аналогій. Дослідження носить аксіоматичний характер і ґрунтується на припущеннях фундаментальної теорії інституту бухгалтерського обліку.*

Ключові слова: *облік соціальної відповідальності, інтегрована звітність, валідація, верифікація.*

Код JEL Classification: *G32, M40, M41, M42, M49*

Sokil Oleh
Doctor in Economics, Associate Professor
Head of Accounting and Taxation Department
Dmytro Motornyi Tavria State Agrotechnological University
e-mail: oleh.sokil@tsatu.edu.ua

THE RELIABILITY OF INTEGRATED REPORTING

Abstract: Problem definition. *The purpose of the article is to study the need and options for ensuring the reliability of integrated reporting using the methods of the Institute of Accounting.*

Research results. *This paper presents the conclusions from analyzing the reliability of integrated reporting in the light of the strategic and information-related paradigm of accounting. The study demonstrates the reliability in the light of international standards that standardize integrated reporting, according to which there is a need for the improvement of credibility. As a key form of improving the reliability of integrated reporting the author indicates an internal and external verification of financial data and non-financial disclosure, both based on accountability account related to a company's responsibility. The purpose of the study was achieved by employing pertinent research methods, including in particular a critical analysis of scholarly literature and the method of analogy. The study is axiomatic in nature, based on fundamental accounting theory assumptions.*

Conclusions. *Given the growing demand for information, it is expected that the sustainable development accounting system will be a proper tool for measuring asset value, capital and performance. Therefore, one of the key conditions for the development of integrated reporting by increasing its reliability is the development of verification and validation system and their adaptation to the needs that contribute to sustainable development.*

Keywords: *social responsibility accounting, integrated reporting, validation, verification.*

Постановка проблеми. В цілому, надійність означає довіру, правдивість, впевненість, відповідальність і достовірність. Надійність є фундаментальною характеристикою якості будь-якої корисної інформації. Надійність інформації залежить від надійних джерел інформації, які, в свою чергу, визначають особливості достовірності інформації. Авторитет підприємства впливає на рівень довіри зацікавлених сторін, а також на роз-

мір і оберненість інвестованого капіталу і відображає рівень сталого розвитку підприємства. Особливо сьогодні, в епоху корпоративної соціальної відповідальності, довіру до підприємства, що формується в першу чергу завдяки діяльності підприємства, спрямованої на приведення економічних цілей у відповідність з соціальними і екологічними, вимагає свідомої передачі достовірної інформації всім користувачам.

Інтегрована звітність є одним з інструментів відходу від домінуючої позиції фінансових показників як основного індикатора результатів діяльності організації, а також загальної націленості на фінансову складову діяльності підприємства, направлення інтересів на соціальну й екологічну сторону. [1, с. 100]. Таким чином, ця звітність виконує стратегічні та інформаційні вимоги парадигми бухгалтерського обліку [2], надає інформацію багатьом стейкхолдерам (власникам підприємств, керівництву, співробітникам, банкам, діловим партнерам, клієнтам, представникам держави і широкої громадськості) для задоволення різних інформаційних цілей. Цей підхід відповідає принципу в діловому світі, згідно з яким «побудова взаємовигідних відносин підприємства зі стейкхолдерами, які мають прямий вплив на його фінансово-господарську діяльність є одним із основних завдань ефективного управління підприємством» [3, с. 85]. Однак успішне спілкування можливо тільки при гарантованої достовірності інформації, що дозволяє оцінити кожного внутрішнього або зовнішнього економічного агента. Це і є основним із завдань інтегрованої звітності соціально відповідальних підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемним аспектам обліково-аналітичного забезпечення формування інтегрованої звітності та шляхам вдосконалення методологічних основ забезпечення її надійності присвячені праці багатьох вітчизняних та іноземних учених, серед яких на особливу увагу заслуговують доробки О.Б. Гамкало, М. Грассман, Дж. Елкінгтон, В.М. Жук, А.Г. Загородній, Л.О. Кирильєва, М.Р. Круз, Г. Меллоні, Г.О. Партин, Л.А. Сахно, Д.М. Трачова, С. Фурманн, Н.С. Шевчук, Д.Д. Шеховцова, М.М. Шигун, Н.Я. Шкроміда, та інші.

Не дивлячись на значну кількість публікацій за цією тематикою, проблеми забезпечення та визначення надійності інтегрованої звітності залишаються повністю невирішеними. Тому актуальність даної тематики залишається тому ж рівні.

Метою статті є дослідження необхідності та варіантів забезпечення надійності інтегрованої звітності з допомогою методів інституту бухгалтерського обліку.

Виклад основного матеріалу. В даний час на питання про те, чи представляє фінансовий звіт правдиве і чесне уявлення про підприємство, неможливо дати адекватну відповідь, тому що звіти не містять інформацію про нефінансові показники, які можуть визначити довгострокову фінансову перспективу підприємства. Сьогодні «практично немає кваліфікованого персоналу, здатного розробляти й упроваджувати процес підготовки нефінансової звітності на належному рівні» [4, с. 83]. З огляду на зростаючу складність і різноманітність бізнесу, стає ясно, що традиційне фінансово-орієнтоване управління та корпоративна звітність не допомагають інвесторам зрозуміти і відчути впевненість в розумінні всього спектра поточної діяльності підприємства і майбутніх напрямків розвитку, включаючи як її фінансові та нефінансові аспекти [5, с. 199].

Інтегрована звітність враховує інформаційні потреби зацікавлених сторін. Це спосіб донести ясну, коротку, інтегровану історію, яка пояснює, як ресурси створюють цінність. Це допомагає підприємствам цілісно думати про свою стратегію і плани, приймати обґрунтовані рішення і керувати ключовими ризиками, щоб зміцнити довіру інвесторів і зацікавлених сторін і поліпшити майбутні результати [6]. Інтегрований звіт об'єднує фінансову інформацію з нефінансовою інформацією, щоб найбільш достовірним чином документувати виконання принципів корпоративної соціальної відповідальності підприємства, в першу чергу пов'язаних з:

- екологією та захистом навколишнього середовища;
- потребами громади в формі різних спонсорських або благодійних заходів або дій, що підтримують соціальні ініціативи,
- відповідальністю підприємства перед державою і регіоном, наприклад, дотримання

закону або стратегій регіонального розвитку,

- потребами працівників і контрагентів, тощо.

Завдяки виявленню ключових джерел і чинників створення довгострокової (доданої) вартості підприємства інтегрована звітність підвищує надійність стратегії корпоративної соціальної відповідальності підприємства, яка може знаходитися як в процесі реалізації, так і в процесі розробки. Як внутрішні, так і зовнішні зацікавлені сторони соціально відповідальної підприємства, як правило, очікують інформацію про смарт-бізнес з узгодженням економічних, соціальних, етичних та екологічних цілей. Однак ступінь задоволення цих інформаційних потреб багато в чому залежить від достовірності даних, які підприємство представляє в своєму звіті. Як завжди існує проблема та ризик «відбілювання репутації» підприємством.

Надійність інтегрованої звітності залежить від стратегії соціально-відповідального маркетингу, що «являє собою концепцію управління маркетингом, засновану на принципах відповідальності перед споживачами, орієнтації на споживача, відповідальності перед працівниками у відповідності до наявних соціальних цілей та стандартів» [7, с. 154].

До того ж, надійність інтегрованої звітності залежить від ряду факторів, у тому числі від стратегії соціальної відповідальності, прийнятої підприємством, її реалізації, цілей, встановлених завдань, ставлення зацікавлених сторін підприємства, а також вимог до інтегрованої звітності. Надійність даних в інтегрованому звіті залежить від характеру даних, а також від здатності перевірити дані, тому що валідація нефінансових даних складніша, ніж верифікація фінансових показників, принцип підготовки яких заснований на методах бухгалтерського обліку. Таким чином, при створенні основ для надійності інформації інтегрованого звіту слід переконатися, що немає фактичних помилок, що події подаються правдиво, що існує нейтралітет, який розуміється як відсутність упередженості або цілеспрямованого уявлення, націленого на бажані для користувача рішення і оцінки.

Крім того, заслуговує на довіру інтегрований звіт, що зрозумілий зацікавленим сторонам підприємства і який прозорим і зрозумілим чином представляє поточний й планований економічний, екологічний, етичний і соціальний потенціал підприємства. строковий вклад у стійкий розвиток. Таке багатовимірне представлення результатів легше зрозуміти, якщо звітність складається відповідно до так званої потрійної нижньою лінією бухгалтерського обліку, представленої Дж. Елкінгтон [8], в якій передбачається, що цінність підприємства є та, що створена економічною цінністю, соціальними цінностями та цінностями і цінностями навколишнього середовища. Представлення цінностей допомагає подолати розрив між ринковою вартістю підприємства і її внутрішньою вартістю, тобто так званий позитивний або негативний «гудвіл сталого розвитку» [9].

Незалежно від того, з яких причин та якої мети підприємства публікують інтегровані звіти, представлення результатів вимагає етичного і прозорого обґрунтування. Отже, існує потреба в застосуванні інструмента, що збереже порядок і забезпечить надійність, тобто в бухгалтерському обліку.

Надійність є одним з ключових припущень міжнародних стандартів інтегрованої звітності, а також багатьох інших стандартів корпоративної соціальної відповідальності, таких як керівні принципи GRI, стандарти AA1000 і інші нормативні акти, які використовуються в процесі звітності про соціальну відповідальність, що входять до групи стандартів SA (Social Accountability) 8000, принципів Глобального договору, стандартів ISO та EMAS з управління навколишнім середовищем, принципів CERES (Коаліція за екологічно відповідальну економіку), тощо [10]. Будь-яка норма, стандарт або ініціатива корпоративної соціальної відповідальності передбачає надійність в якості ключового принципу, що регулює подання даних. Дії, що вживаються організаціями, які розробляють стандарти, пов'язані з діяльністю у сфері сталого розвитку, такими як Глобальний договір, OECP, AccountAbility, Глобальна ініціатива зі звітності та інші організації, прагнуть забезпечити високу якість розкриття інформації. Більшість нормативних актів та рекомендацій точно визначають обсяг і спосіб представлення інформації в звіті, в той час як деякі носять просто допоміжний хара-

ктер і служать тільки для сприяння процесу підготовки такої інформації. Отже, достовірність інформації багато в чому залежить від моральної та соціальної зрілості самого підприємства, оскільки соціальні результати (принаймні поки що) повідомляються на добровільній основі.

Відповідно до Міжнародних стандартів інтегрованої звітності, випущеними 9 грудня 2013 року Міжнародним комітетом з інтегрованої звітності (IIRC), представленими в Міжнародній структурі інтегрованої звітності [10], «надійність» разом з ознакою «повноти» означає, що організація повинна збирати, реєструвати, компілювати, аналізувати і розкривати інформацію і процеси, які використовуються при підготовці звіту, таким чином, щоб вони могли піддаватися перевірці і які встановлюють якість і істотність інформації [11]. Відповідно до пункту 3.40 Міжнародних стандартів інтегрованої звітності, на надійність інформації впливає її збалансованість і відсутність матеріальних помилок. Згідно з пунктом 4.46, практичні питання можуть обмежувати характер і обсяг інформації, яка може бути представлена в інтегрованому звіті. Тоді може бути доцільно розкрити такі обмеження і дії, що вживаються для їх подолання, в інтегрованому звіті. У разі недоступності надійної інформації в інтегрованому звіті повинен бути зазначений характер інформації, яка була опущена, і причина, по якій вона була опущена (п. 1.18) [11].

Ключовим елементом довіри до законності дій і їх результатів є подання до інтегрованому звіті залежностей між капіталами, наявними в організації, – фінансовим, виробничим, інтелектуальним, людським, соціальним, взаємопов'язаним капіталом, а також природним капіталом. У відповідності зі стандартами IIRC (п. 2.3) підприємство вказує, як збільшення одного типу капіталу впливає на інші, що в основному відноситься до зменшення фінансового капіталу, який надається інвесторами, який використовується для збільшення інших капіталів. Таке уявлення стратегії соціально відповідальної підприємства полегшує розуміння фінансової інформації про діяльність, що сприяє сталому розвитку, яка закладає основи для майбутнього економічного, соціального та екологічного потенціалу підприємства.

Емпіричні дослідження, що відносяться до здатності підприємства представляти інформацію високої якості, вказують на складність в досягненні очікуваного рівня достовірності даних, особливо нефінансової інформації, представленої в інтегрованих звітах [12; 13; 14]. Дискусія ускладнюється відсутністю конвергенції в бухгалтерській літературі про те, як визначити і емпірично розділити кількість і якість розкриття. Зважаючи на відсутність загальноприйнятої моделі якості розкриття, а також відповідних і надійних методів його вимірювання, в попередніх дослідженнях, як правило, використовується кількість розкриття в якості показника якості розкриття. Більш того, дослідники припускають, що розслідування тільки обсягу розкриття інформації може ввести в оману. За умови, що звіти високої якості повинні бути короткими і сфокусованими [15, p. 221]. Країни світу у яких набагато раніше відбулася офіційна регламентація та завершено процес формування правил та умов по підготовці і оприлюдненні інтегрованої звітності зараз мають відповідний результат розповсюдження тренду та потреби у оприлюдненні інтегрованих звітів. Україна знаходиться на початковому етапі формування своєї політики та практики перебудови обліку для вимог інтегрованої звітності. Як зазначали Д.М. Трачова та Л.А. Сахно [16] перехід від стандартної української системи обліку до міжнародних стандартів зумовить ряд позитивних зрушень у задоволенні інформаційних вимог всіх користувачів інформації [17].

IIRC обізнаний про ризик подання недостовірних даних в інтегрованому звіті. Тому для надійності розкриття інформації в інтегрованій звітності Комітет рекомендує в своїх стандартах «механізми, такі як надійні системи внутрішнього контролю та звітності, взаємодія із зацікавленими сторонами, внутрішній аудит або аналогічні функції і незалежне зовнішнє забезпечення» (п. 3.40) [11]. Можна підсумувати, що надійність пов'язана з відповідальністю підприємства за представлену вартість. Міжнародні стандарти інтегрованої звітності, прагнучи підвищити надійність опублікованих звітів, припускають, що створення цінності (додатної вартості

підприємства) повинно бути показано як з точки зору вхідної інформації, так і результатів діяльності.

На відміну від фінансової звітності, де системи інформаційних технологій і організаційні процеси розроблялися і налаштовувалися протягом багатьох років, системи і процеси для підготовки інтегрованого звіту і поширення його змісту все ще знаходяться в стадії розроблення. Інтегрована звітність потребує наступних змін в професійних і навчальних програмах ВНЗ, зокрема зі спеціальності 071 «Облік і оподаткування». За словами представників IIRC, «по відношенню до сотень років, протягом яких аудит фінансової звітності розвивався, ми зараз знаходимося тільки на початку шляху підтвердження надійності» [6, с. 2]. В даний час відсутність інструментів і процедур, які перевіряють достовірність даних, представлених в інтегрованої звітності, являє собою особливу проблему для науки бухгалтерського обліку.

Висновок. У інтегрованої звітності роль бухгалтерського обліку може сприйматися з точки зору різних парадигм: цінності, довіри з боку керівництва або парадигма стратегічної інформації. Кожна з них покладає різні завдання на бухгалтерський облік, проте, враховуючи економічні, технологічні та поведінкові зміни сучасного економічного світу, стратегічно-інформаційна парадигма набуває першочергового значення. Фундаментальна передумова стратегічної інформаційної парадигми бухгалтерського обліку полягає в тому, щоб задовольнити інформаційні очікування користувачів корпоративних звітів, враховуючи припущення, що бухгалтерський облік описує виключно економічну реальність.

Дотримуючись умов бухгалтерської стратегічної інформаційної парадигми, можна усунути видимий на практиці пробіл, який відноситься до основ створення надійної інформації, представленої в інтегрованих звітах. Для цього необхідно передбачити, що основною функцією інтегрованої звітності є надання всім зацікавленим сторонам інформації, яка їм необхідна для розуміння залежності між фінансовими і нефінансовими показниками. Кожне соціально відповідальне підприємство, прагнучи задовольнити інформаційні потреби зацікавлених сторін, змушена створювати обліковий запис, який дозволяє визначити його взаємозв'язок з фінансовими і нефінансовими показниками, що, в свою чергу, дозволяє здійснювати більш ефективний моніторинг і аналіз засобів контролю. У той же час такий підхід, який гарантує внутрішню достовірність, забезпечить надійну зовнішню гарантію.

Зв’язок між фінансовими і нефінансовими показниками повинні бути результатом багатовимірного аналізу взаємозв'язку між потребами підприємства, як це визначено в її стратегії соціальної відповідальності, і її ресурсами в формі виробничого, фінансового, IT, людського, соціального та екологічного капіталу. Надійний звіт про управління (інтегрований звіт), пов'язаний з економічною, соціальною та екологічною відповідальністю, вимагає вимірювання та подання інформації про те як підприємство впливає на навколишнє середовище.

Підбиваючи підсумок, можна сказати, що в епоху КСВ, з огляду на зростаючі потреби в інформації, очікується, що система обліку сталого розвитку буде належним інструментом вимірювання вартості активів, капіталу і результатів діяльності. Тому одним з ключових умов розвитку інтегрованої звітності за рахунок підвищення її надійності є розроблення системи верифікації і валідації та їх адаптація до потреб, що сприяють сталому розвитку.

Отже, надійність інтегрованого звіту залежить від:

- стратегії соціальної відповідальності, прийнятої підприємством;
- цілей зацікавлених сторін підприємства;
- здатності використовувати інтегровані стандарти звітності;
- способу верифікації та валідації інформації.

І на кінець, надійність інтегрованої звітності (звіту про управління) – це якісна характеристика інтегрованої звітності, яка залежить від ступеня верифікації та валідації відповідними загальноприйнятими та визнаними методичними рекомендаціями, що надасть можливість стейкхолдерам отримати

релевантну інформацію для прийняття ширшого кола відповідних рішень економічного, соціального та екологічного характеру.

Список літератури

1. Шевчук Н.С. Інтегрована звітність: поняття та економічна сутність. *Економіка АПК*. 2018. № 12 С. 95-102. DOI: https://doi.org/10.32317/2221-1055.201812095.
2. Шигун М.М. Парадигмальний розвиток системи бухгалтерського обліку. *Часопис економічних реформ*. 2013. № 3. С. 134-139.
3. Шкромида Н.Я. Стейкхолдери як основні фактори впливу на економічний потенціал підприємства: необхідність їх обліку та аналізу. *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Економіка*. 2014. Вип. 10. С. 83-87.
4. Гамкало О.Б. Нефінансова звітність як інструмент вимірювання соціальної діяльності вітчизняних підприємств. *Статистика України*. 2017. № 4. С. 79-86.
5. Partyn H.O., Zahorodniy A.H. Use of the method of the analysis of benefits and costs for decision making on the development of enterprise financial relations with groups of economic influence (stakeholders). *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. 2019. Vol 1, No 28. P. 196-204.
6. Assurance on <IR>. Overview of feedback and call to action. 2015. [електронний ресурс] Режим доступу: http://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2015/07/IIRC-Assurance-Overview-July-2015.pdf.
7. Леонова С.В. Шевців Л.Ю. Соціально-відповідальний маркетинг: реалії та перспективи впровадження. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Логістика*. 2015. № 833. С. 153-159.
8. Elkington J. Accounting for the triple bottom line. *Measuring Business Excellence*. 1998. Vol. 2 No. 3, pp. 18-22. DOI: https://doi.org/10.1108/eb025539.
9. Шеховцова Д.Д., Кирильєва Л.О. Актуалізація гудвілу в умовах сталого розвитку ринку. *Проблеми обліку, аудиту, аналізу та оподаткування в умовах глобалізації економіки: Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції* (25 лютого 2019 року). Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2019. С.38-40.
10. The International Integrated Reporting Framework, 2013, IIRC. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2013/12/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK-2-1.pdf.
11. G4 Sustainability Reporting Guidelines. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www2.globalreporting.org/standards/g4/Pages/default.aspx.
12. Krzus M.P. Integrated Reporting: if not now, when? *Zeitschrift fuer Internationale Rechnungslegung*. 2011. No 6, P. 271-276.
13. Grassman M., Fuhrmann S., Guenther T. Drivers of the disclosed "connectivity of the capitals": evidence from integrated reports. Sustainability Accounting. *Management and Policy Journal*. 2019. № 10 (5), p. 877-908. doi: https://doi.org/10.1108/SAMPJ-03-2018-0086.
14. Жук В.М. Інтегрована звітність: ретроспектива і перспектива в Україні. *Облік і фінанси*. 2019. № 1. С. 20-27. DOI: https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-1(83)-20-27.
15. Melloni G., Caglio A., Perego, P. Saying more with less? Disclosure conciseness, completeness and balance in Integrated Reports. *Journal of Accounting and Public Policy*, 2017. Vol. 36(3). P. 220-238.
16. Трачова Д.М., Сахно Л.А. Перехід на міжнародні стандарти обліку та звітності: проблеми на перспективи. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)*. Мелітополь: «Люкс», 2012. № 2 (18), том 6. С.270-276.
17. Сокіл О.Г. Передумови розвитку звітності про сталий розвиток в Україні. *Розвиток інтегрованої звітності підприємств: тези виступів Міжнар.наук. конф.* 4-5 жовтня 2019 р. Житомир: Житомирська політехніка, 2019. С. 246-247.

References

1. Shevchuk N.S. (2018). Integrated reporting: concept and economic essence. *The Economy of Agro-Industrial Complex*. No 12. P. 95-102. DOI: https://doi.org/10.32317/2221-1055.201812095.
2. Shigun M.M. The paradigmatic development of the accounting system. *Economic Reforms*. 2013. No. 3. P. 134-139.
3. Shkromida N.Ya. (2014).Stakeholders as the main factors influencing the economic potential of an enterprise: the need for their accounting and analysis. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu. Seriia: Ekonomika*. Issue. 10. P. 83-87.
4. Gamkalo O.B. (2017). Non-financial reporting as a tool for measuring the social activity of domestic enterprises. *Statystyka Ukrainy*. No. 4. P. 79-86.
5. Partyn H.O., Zahorodniy A.H. (2019). Use of the method of the analysis of benefits and costs for decision making on the development of enterprise financial relations with groups of economic influence (stakeholders). *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. Vol 1, No 28. P. 196-204.
6. Assurance on <IR>. Overview of feedback and call to action. 2015. [Electronic resource] Access mode: http://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2015/07/IIRC-Assurance-Overview-July-2015.pdf.
7. Leonova S.V. Sapozhnikov L.Yu. (2015). Socially responsible marketing: realities and prospects of implementation. *Visnyk Natsional'noho universytetu "L'vivs'ka politekhnika". Lohistyka.* No. 833. P. 153-159.
8. Elkington J. (1998). Accounting for the triple bottom line. *Measuring Business Excellence*. Vol. 2 No. 3, pp. 18-22. DOI: https://doi.org/10.1108/eb025539.
9. Shekhovtsova D.D., Kirilieva L.A. (2019). Goodwill update in the conditions of sustainable market development. *Problems of*

accounting, audit, analysis and taxation in a globalized economy: Materials of the II International Scientific and Practical Internet Conference (February 25, 2019). Kryvyi Rih: DonNUET. P. 38-40.

10. The International Integrated Reporting Framework, 2013, IIRC. [Electronic resource] Access mode: https://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2013/12/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK-2-1.pdf.
11. G4 Sustainability Reporting Guidelines. [Electronic resource] Access mode: https://www2.globalreporting.org/standards/g4/Pages/default.aspx.
12. Krzus M.P. (2011). Integrated Reporting: if not now, when? *Zeitschrift fuer Internationale Rechnungslegung*. No 6, P. 271-276.
13. Grassman M., Fuhrmann S. & Guenther T. (2019). Drivers of the disclosed "connectivity of the capitals": evidence from integrated reports. Sustainability Accounting. *Management and Policy Journal*. № 10 (5). P. 877-908. doi: https://doi.org/10.1108/SAMPJ-03-2018-0086.
14. Zhuk V.N. (2019). Integrated reporting: retrospective and perspective in Ukraine. *Accounting and Finance*. No 1. P. 20-27. DOI: https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-1(83)-20-27.
15. Melloni G., Caglio A., Perego, P. (2017). Saying more with less? Disclosure conciseness, completeness and balance in Integrated Reports. *Journal of Accounting and Public Polic*. Vol. 36(3). P. 220-238.
16. Trachova D.M., Sakhno L.A. (2012). Transition to international accounting and reporting standards: prospects. *Zbirnyk naukovykh prats' Tavriys'koho derzhavnoho ahrotekhnolohichnoho universytetu (ekonomichni nauky)*. Melitopol: "Lux". No. 2 (18). Vol. 6 P. 270-276.
17. Sokil O.H. (2019). Prerequisites for the development of reporting on sustainable development in Ukraine. *The development of integrated enterprise reporting: abstracts international scientific conf*. October 4-5, 2019. Zhytomyr: Zhytomyr Polytechnic. P. 246-247.